

Motion till riksdagen 2007/08: MJ426

av **Rosita Runegrund (kd)**

Strandstädning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att strandstädning av Bohuskusten bör bli en nationell angelägenhet.

Motivering

Bohuskusten är ett av Sveriges populäraste områden för rekreation. Varje sommar fylls kobar, skär och karakteristiska kala klippor av mängder med glada turister och bofasta för sol, bad och andra friluftaktiviteter. Bohuskusten representerar en skärgårdsmiljö som saknar motstycke i Europa utanför Norden. Bohusskärgården är inte enbart en lokal eller regional angelägenhet utan är i allra högsta grad av nationell och internationell betydelse, både vad gäller biologiska och turistiska värden.

Tyvärre hotas skärgården av att det varje år driver in skräp i stora mängder till kusten. Av Nordsjöns totala skräp tar Bohuslän emot mer än 10 procent trots att kusten utgör mindre än 2 procent av den totala kustlinjen kring Nordsjön. Det finns många noggrant utförda studier där man spårat var skräpet kommer ifrån respektive vart skräpet tar vägen.

Strandstädning har bedrivits i Bohuslän under åtskilliga år. Sedan 1992 sker en samlad och systematisk strandstädning av hela kusten. Länsarbetsnämnden har genom arbetsmarknadsåtgärder kunna bemanna stränderna med personal. Trots Bohuskustens biologiska betydelse parat med dess turistfunktion för hela landet, förutsätts kommunerna att genom arbetsmarknadsåtgärder lösa effekterna av ett globalt snedbeteende som har omfattande miljökonsekvenser.

Strandstädningen har trots länsarbetsnämndens bidrag varit en ekonomiskt tung uppgift för många av kommunerna. Det statliga bidraget har varit helt avgörande för flertalet av kommunerna att överhuvudtaget kunna satsa egna medel i projektet. Detta är helt förståeligt eftersom nedskräpningen är en

Fel! Okänt namn på

nationell och internationell fråga och knappast enbart en kommunal angelägenhet. Osäkerheten från länsarbetsnämndens sida om möjligheten att kunna bidra med omkostnadsmedel och osäkerheten kring arbetsmarknadsläget inför varje stedsäsong har skapat en stor osäkerhet där hela strandstädningarbetet varje år har hängt på en skör tråd.

Under sådana förhållanden har kommunerna inte haft några starka motiv för att investera i bättre utrustning eller organisation. Framför allt har detta gällt båtar. Flera kommuner har hankat sig fram med småbåtar på ett från arbetarskyddssynpunkt helt oacceptabelt sätt. Att strandstädningen under alla dessa år kunnat bedrivas utan att en enda allvarlig olycka inträffat är enastående.

I samband med att arbetsmarknaden nu definitivt förbättrats under alliansregeringens regim, finns inte längre den arbetskraft som tidigare tillgåtts genom länsarbetsnämndens arbetsmarknadsåtgärder. Istället kräver situationen att metoder sätts in. En väg att gå är att staten tar sitt ansvar och likställer strandstädningen med övriga miljöuppdrag, det skulle uppfattas ute i Europa att Sverige ser allvarligt på den nedskräpning som pågår längs våra kuster.

För att få effektivitet och kontinuitet krävs samordning och ett ekonomiskt helhetsansvar från staten. Det enorma arbete som strandstädarna på Bohuskusten utfört skulle därmed få ett erkännande.

Stockholm den 3 oktober 2007

Rosita Runegrund (kd)